



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Кзз 1028/2021**  
**29.09.2021. године**  
**Београд**

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Миролуба Томића и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Милетића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Алексинцу ЗК.бр.333/20 од 16.04.2021. године и 2Кв.бр.115/21 од 16.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.09.2021. године, једногласно, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Милетића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Алексинцу ЗК.бр.333/20 од 16.04.2021. године и 2Кв.бр.115/21 од 16.06.2021. године.

**Образложење**

Решењем Основног суда у Алексинцу ЗК.бр.333/20 од 16.04.2021. године окривљеном АА су досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 80.188,60 динара на терет буџетских средстава и одређено је да ће исти бити исплаћени у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Алексинцу 2Кв.бр.115/21 од 16.06.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Милетића која је изјављена против решења Основног суда у Алексинцу ЗК.бр.333/20 од 16.04.2021. године.

Бранилац окривљеног АА - адвокат Саша Милетић поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажног решења Основног суда у Алексинцу 2Кв.бр.115/21 од 16.06.2021. године, с тим што из садржине захтева произилази да се побијају оба правноснажна решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијано решење тако што ће, поред досуђеног износа од 80.188,60 динара, окривљеном досудити још и износ од 54.396,20

динара до укупно тражених 134.584,80 динара, а увећано за износе од по 33.000,00 динара на име састављања жалбе на првостепено решење и захтева за заштиту законитости, а што све укупно износи 200.584,80 динара, а све у року од 60 дана на означени рачун браниоца окривљеног.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да недосуђивањем окривљеном трошкова које је имао на име награде браниоцу за присуствовање на рочишту од 13.01.2020. године и за састављање образложеног поднеска од 16.02.2020. године, а који трошкови по ставу браниоца у конкретном случају треба да падну на терет буџетских средстава суда, Основни суд у Алексинцу је повредио одредбе члана 261. став 1. и 2. и члана 265. став 1. ЗКП. Наиме, по ставу браниоца, како је у конкретном случају вођен јединствени кривични поступак који се завршио обуставом кривичног поступка према окривљеном, то трошкови који су настали у вези свих радњи браниоца предузетих пред ОЈТ у Алексинцу, па и у вези другог кривичног дела за које окривљени касније није оптужен, чине саставни део укупних трошкова тог јединственог кривичног поступка и не могу се издвајати, при чему окривљеном и браниоцу није позната чињеница да је против окривљеног за ово друго дело поднет захтев за покретање прекршајног поступка.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА – адвоката Саше Милетића били су предмет разматрања другостепеног већа Основног суда у Алексинцу које је у овом кривичном поступку поступало по жалби изјављеној против првостепеног решења Основног суда у Алексинцу ЗК.бр.333/20 од 16.04.2021. године. Другостепено веће Основног суда у Алексинцу је ове наводе оценило неоснованим, прихватајући разлоге дате у првостепеном решењу и о томе на странама 2 и 3 другостепеног решења 2Кв.бр.115/21 од 16.06.2021. године изнело разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи браниоца окривљеног у делу у којем указује да су побијаним нижестепеним решењима на штету окривљеног повређене одредбе Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, обзиром да окривљеном нису досуђени трошкови на име награде браниоцу за приступ на неодржано рочиште дана 20.07.2020. године. Наиме, како је бранилац окривљеног дана 20.07.2020. године у 10,00 часова приступио у Основно јавно тужилаштво у Алексинцу

по позиву добијеном од стране јавног тужиоца (Кт.бр.746/19 од 03.06.2020. године), то се по ставу браниоца ради о неодржаном рочишту, без обзира што тог дана није изведена радња доказивања и што је поступајући заменик јавног тужиоца сачинио само службену белешку да се јавила адвокат Јелена Димић Станојев по заменичком пуномоћју за браниоца и обавестила да се окривљени налази у иностранству.

Жалбом браниоца окривљеног истицани су и ови наводи, па када се има у виду да је другостепено веће Основног суда у Алексинцу о томе изнело разлоге на страни 3 другостепеног решења 2Кв.бр.115/21 од 16.06.2021. године којим је одбило као неосновану жалбу браниоца окривљеног, а које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на њих у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП и упућује.

Осим тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у делу у којем указује да су побијаним нижестепеним решењима на штету окривљеног повређене одредбе Тарифног броја 4. став 1. тачка 11) Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, обзиром да је по ставу браниоца Основни суд у Алексинцу био дужан да окривљеном на име трошкова награде браниоцу за састављање образложеног поднеска – трошковника од 04.04.2021. године досуди тражени износ од 16.500,00 динара сходно важећој Адвокатској тарифи и висини запређене казне за предметно кривично дело, а не да окривљеном досуди износ од 8.500,00 динара, јер је наведени образложени поднесак чињеничне природе пошто је истим образлагана структура насталих трошкова.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер како, и по налажењу Врховног касационог суда, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка спада у остале поднеске у кривичном поступку, обзиром да представља поднесак у ширем смислу, а не спада у образложени поднесак којим се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани (Тарифни број 4. став 1. тачка 11. Адвокатске тарифе) како то погрешно сматра бранилац окривљеног, то је, дакле, Основни суд у Алексинцу у конкретном случају правилно применио Тарифни број 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, којим је прописано да адвокату припада 50% награде из Тарифног броја 1. за састављање свих осталих поднесака у кривичном поступку. Међутим, приликом самог обрачуна висине трошкова на име награде браниоцу за састављање захтева за накнаду трошкова кривичног поступка, суд је окривљеном АА, а имајући у виду висину запређене казне за предметно кривично дело за које је вођен поступак, досудио већи новчани износ од онога који му припада и то износ од 8.500,00 динара, уместо износа од 8.250,00 динара.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног оспорава као неправилно утврђену висину износа досуђених трошкова кривичног поступка на име накнаде браниоцу за одсуствовање из адвокатске канцеларије, износећи при томе сопствено мишљење да је суд у конкретном случају при сваком доласку браниоца на рочиште и главни претрес требало да му призна 2 започета сата, уместо 1 започетог сата и дајући за наведено сопствене разлоге којима се оспоравају разлози које је суд у том делу дао за своју одлуку, чиме бранилац окривљеног у овом делу заправо указује на погрешно утврђено чињенично стање од стране суда и полемише са разлозима које је суд дао за своју одлуку, а што није дозвољен законски разлог за подношење овог

ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, па стога Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Саше Милетића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник**  
**Снежана Лазин, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Невенка Важић, с.р.**

**За тачност отправака**  
**Управитељ писарнице**  
**Марина Антонић**